

V. 25, 26 Bali se ptá svého učitele Šukry: "Kdo jsem?" a Šukra mu odpovídá.

BALI si řekl: Všechno, co mi otec tenkrát pověděl, si naštěstí dobře pamatuji. Honba za potěšením u mě vymizela. Nyní dosáhnu stavu klidu, sladkého jako nektar. Jsem už znaven z neustálého hromadění majetku, naplňování tužeb a sexuálních radovánek. Jak příjemný je stav klidu a míru! V naprostém vnitřním klidu všechny radosti i bolesti pozbydou své důležitosti.

Život je kolotoč neustále se opakujících zkušeností, nic nového tu není. Vzdám se toho všeho a s myslí odpoutanou od honby za potěšením setrvám spokojený a ustálený v Já. Vesmír je jen výtvar mysli. Co mohu ztratit, když se ho vzdám?

Dost bylo i pokání. Nejdůležitější pro uzdravení je bezodkladná léčba nemoci. Položím svému *guru* otázky: „Kdo jsem?“ a „Co je toto všechno?“

VASIŠTHA pokračoval: Jakmile se tak rozhodl, už před ním stál jeho *guru* Šukra, učitel démonů. Šukra byl ustálen v neomezeném Vědomí, a byl tudíž všudypřítomný. Poznal, že ho žák potřebuje, a v okamžiku se před králem zhmotnil.

V přítomnosti *guru* vycházela z krále zvláštní záře. Bali přivítal učitele s náležitou úctou, oddaně mu padl k nohám a vznesl své dotazy.

BALI řekl: Ó Pane, odlesk tvé božské záře mě přiměl k tomu, abych ti předložil svůj problém. Netoužím po potěšení a přeji si poznat Pravdu. Kdo jsem? Kdo jsi ty? Co je tento svět? Prosím, řekni mi to.

ŠUKRA odpověděl: Jsem na cestě do jiné říše, ale pár slovy ti sdělím podstatu poznání. Existuje pouze Vědomí, Vědomí, je vše, co je, a všechno je Vědomím prostoupeno. Já, ty i svět, to vše je jenom Vědomí. Jsi-li pokorný a opravdový, pak to, co jsem řekl, ti řekne vše. Pokud ne, pak jakýkoli pokus o další vysvětlení bude jako házet obětinu do hromady popela. Vytváření pojmů a představ znamená omezení a vzdát se takových představ je osvobozením. Pravou Skutečností je Vědomí bez vytváření pojmů a představ. Taková je podstata všech učení. Když se ustálíš v tomto poznání, i ty dosáhneš neomezeného Vědomí. Nyní tě opustím, neboť jdu vykonávat boží dílo. Dokud trvá tělo, nemůže jedinec přestat dělat, co je třeba.